

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η εφαρμογή του εργατικού δικαίου στην πράξη, εν όψει του μεγάλου αριθμού των εργατικών νόμων, της πολυπλοκότητας και της ιδιαιτερότητας των εργατικών ζητημάτων, είναι δυσχερής, ιδιαιτέρως δε για τον μη ασχολούμενο ειδικώς με αυτόν τον κλάδο δικαίου. Αλλά και ο εξειδικευμένος στο εργατικό δίκαιο νομικός της πράξεως, δηλ. κατά βάση ο ουσιαστικός δικαστής, καθώς και ο ασκών την λεγομένη «μαχόμενη» δικηγορία δικηγόρος, υπό τις σύγχρονες ψυχοφθόρες και εν πολλοίς αντίξοες συνθήκες υπό τις οποίες εργάζεται, δεν έχει επαρκή χρόνο ειδικής μελέτης και επαρκούς πληροφορήσεως επί των θεωρητικών ζητημάτων του εργατικού δικαίου και της εφαρμογής τους στην πράξη.

Τα δεδομένα αυτά, συνδυαζόμενα και με την ανάγκη του νομικού της πράξεως να έχει όσο το δυνατόν ευχερή πρόσβαση σε γρήγορες, προσιτές και αποτελεσματικές λύσεις επί των ζητημάτων τα οποία καθημερινώς αναφύονται κατά την εφαρμογή του εργατικού δικαίου στην πράξη, αποτέλεσε το κίνητρο συγγραφής του παρόντος πονήματος, το οποίο, για τον λόγο αυτό, αφιερώνεται στο νομικό της πράξεως με συναδελφική αλληλεγγύη.

Η κατάστροψη της ύλης του βιβλίου γίνεται σε έξι (6) αυτοτελείς ενότητες:

1. Ένταξη των ζητημάτων (θεμάτων) του εργατικού δικαίου τα οποία παρουσιάζουν νομικό-επιστημονικό και πρακτικό ενδιαφέρον σε αυτοτελείς ενότητες, με βάση πρακτικά ζητήματα ή προβλήματα τα οποία έχουν ήδη ανακύψει ή ενδέχεται να ανακύψουν κατά την σύσταση/κατάρτιση, την λειτουργία/εξέλιξη και την λύση/κατάργηση της ατομικής συμβάσεως εργασίας.

2. Συνοπτική θεωρητική ανάπτυξη (ανάλυση) της εννοίας και του περιεχομένου του βασικού νομικού αντικείμενου το οποίο συγκροτεί κάθε μία από τις ανωτέρω αυτοτελείς ενότητες πρακτικών ζητημάτων.

3. Διαπίστωση και παράθεση νομικών ζητημάτων και προβλημάτων τα οποία έχουν ήδη ανακύψει, ή ενδέχεται να ανακύψουν στην πράξη και αφορούν, αμέσως ή εμμέσως, το νομικό αντικείμενο της κάθε μίας εκ των ανωτέρω αυτοτελών ενότητων πρακτικών ζητημάτων.

4. Παράθεση (διατύπωση/κατάρτιση) σχεδίου (υποδείγματος) αγωγής/γών με την/τις οποία/ες διεκδικούνται εργατικές αξιώσεις αφορώσες αμέσως ή εμμέσως το νομικό αντικείμενο εκάστης εκ των ανωτέρω αυτοτελών ενότητων πρακτικών ζητημάτων.

5. Ιδιαίτερη αναφορά στα αναγκαία στοιχεία της ιστορικής βάσεως της σχετικής αγωγής, ώστε αυτή να είναι ορισμένη και παραδεκτή, κατ' άρθρο 216 παρ. 1α'ΚΠολΔ.

6. Δικονομικός τρόπος προβολής αγωγικών ισχυρισμών, δηλώσεων και ενστάσεων στο ακροατήριο, κατά την προφορική συζήτηση της αγωγής, ώστε η προβολή τους να είναι ορισμένη και παραδεκτή.

7. Άμυνα του εναγομένου εργοδότη. Ενστάσεις αυτού, με εξίσου ειδική μνεία (αναφορά)

στα αναγκαία στοιχεία της ιστορικής βάσεως των ανωτέρω ενστάσεων, καθώς και στον δικονομικό τρόπο προβολής τους, ώστε η τελευταία (δηλ. η προβολή αυτών) να είναι ορισμένη και παραδεκτή. Το έργο ολοκληρώνεται με ένα ιδιαίτερο-αυτοτελές κεφάλαιο, το οποίο τιτλοφορείται «Το εργατικό δίκαιο στην πράξη» και στο οποίο αναλύονται πρακτικά ζητήματα, αφορώντα σε δικαιώματα και υποχρεώσεις του εργοδότη και του εργαζομένου κατά την σύσταση, την λειτουργία στην πράξη και την λύση της σχέσεως/συμβάσεως εργασίας, όπως λ.χ. είναι τα έχοντα σχέση με τον τρόπο/διαδικασία καταρτίσεως της συμβάσεως εργασίας (με παράθεση σχεδίου συμβάσεως εργασίας, των υποχρεώσεων του εργοδότη έναντι του ασφαλιστικού φορέως του εργαζομένου, του ΟΑΕΔ, κ.λπ, του τρόπου εκπληρώσεως αυτών και της αναγκαίας προς τούτο διαδικασίας), τον τρόπο υπολογισμού των αποδοχών του εργαζομένου, των επιδομάτων εορτών και αδείας, των ασφαλιστικών του εισφορών, των αμοιβών του λόγω παροχής πρόσθετης εργασίας, της αποζημιώσεώς του λόγω καταγγελίας της συμβάσεώς του, την διαδικασία λήψεως της κατά το νόμο αναγκαίας αδείας για την παροχή νόμιμης υπερωριακής εργασίας, κ.α., τα οποία είναι, όπως ευελπιστούμε, ιδιαίτερος χρήσιμα και για όσους, καίτοι δεν είναι αμιγώς νομικοί, εν τούτοις ασχολούνται εν τοις πράγμασι με εργατικά ζητήματα, όπως είναι λ.χ. οι λογιστές των επιχειρήσεων, οι συνδικαλιστές, κ.α.

8. Στόχος του βιβλίου αυτού δεν είναι η παράθεση των θέσεων/απόψεων του συγγραφέως επί των πρακτικών ζητημάτων (θεμάτων) του εργατικού δικαίου, τα οποία παρατίθενται σε αυτό, αλλά η διασφάλιση του χρήστη, νομικού της πράξεως, καθώς και του ασχολούμενου με εργατικά ζητήματα, υπό την έννοια ότι, η παρατιθέμενη θεωρητική ανάπτυξη-ανάλυση επί των κρίσιμων νομικών ζητημάτων δεν απηχεί, αναγκαστικώς, τις απόψεις του συγγραφέως, αλλά πρωτίστως την κρατούσα στη νομολογία, κυρίως, απόψη, ανάλογα δε ισχύουν και με τα δικονομικά ζητήματα τα οποία αφορούν στην προβολή των ισχυρισμών των διαδίκων και στην άμυνα του εναγομένου (κυρίως του εργοδότη), για τα οποία οι προτεινόμενοι τρόποι-μέσα προβολής και άμυνας των κρίσιμων ισχυρισμών, ενστάσεων, κ.λπ, απηχούν, και αυτά, πρωτίστως και κυριαρχικώς, την κρατούσα στη νομολογία άποψη. Σημειώνεται, τέλος, ότι τα υποδείγματα των αγωγών τα οποία παρατίθενται σε κάθε επί μέρους ενότητα, αφορούν, τόσο από την άποψη των πραγματικών περιστατικών (ιστορική βάση), όσο και από την άποψη των νομικών ισχυρισμών και επιχειρημάτων, σε πραγματικές-υπαρκτές υποθέσεις, οι οποίες ήχθησαν ενώπιον των τακτικών πολιτικών δικαστηρίων.

9. Ευελπιστούμε, λοιπόν, ότι κατ' αυτόν τον τρόπο ο χρήστης του βιβλίου και κυρίως ο μη ασχολούμενος ειδικώς με το εργατικό δίκαιο, θα έχει ένα ασφαλές γνωστικό εργαλείο στα χέρια του, προς διευκόλυνσή του στην επίπονη επαγγελματική και όχι μόνο καθημερινότητα του.

Εγράφη στην Αθήνα, την 8η Οκτωβρίου 2014

ΤΜΗΜΑ Ι

ΕΝΟΤΗΤΑ ΠΡΩΤΗ

Έννοια συμβάσεως εξαρτημένης εργασίας

α. Η εξάρτηση ως αναγκαίο συστατικό στοιχείο της

I. Νομική θεωρία, συνοπτικώς

Η κατά τις διατάξεις των άρθρων 648 και επ. του ΑΚ σύμβαση εργασίας δεν αφορά μόνο την σύμβαση εξαρτημένης εργασίας, όπως την αντιλαμβάνεται το σύγχρονο εργατικό δίκαιο, αλλά και την σύμβαση ανεξαρτήτων υπηρεσιών.

Η επισήμανση αυτή έχει ιδιαίτερη σημασία, διότι το εργατικό δίκαιο εφαρμόζεται μόνο στην σύμβαση εξαρτημένης εργασίας. Κρίσιμο, συνεπώς, στοιχείο για τον χαρακτηρισμό μιας συμβάσεως εργασίας ως εξαρτημένης ή ως ανεξαρτήτων υπηρεσιών, είναι το στοιχείο της εξαρτήσεως, σύμφωνα με το οποίο ο εργαζόμενος δεν οργανώνει και ούτε αξιοποιεί αυτοβούλως την εργασία του, αλλά την θέτει στην διάθεση τρίτων.

Ειδικές επισημάνσεις: Η ανάπτυξη πρωτοβουλίας από τον εργαζόμενο δεν αίρει το στοιχείο της προσωπικής εξαρτήσεως, ούτε η αυτοπρόσωπη ή μη απασχόλησή του κατά την παροχή της εργασίας ή των υπηρεσιών του. Ανάλογα ισχύουν και με το στοιχείο της διάρκειας του χρόνου απασχολήσεως, με εκείνο του χώρου/τόπου απασχολήσεως (εντός ή εκτός του χώρου της εργοδοτικής επιχειρήσεως), με εκείνο του χαρακτήρα της εργασίας ως του κυρίου επαγγέλματος του, με εκείνο του τρόπου αμοιβής του, με εκείνο του είδους της παρεχομένης εργασίας, καθώς και με εκείνο της υπαγωγής του ή μη στην υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση (του ΙΚΑ ή άλλου κοινωνικοασφαλιστικού φορέως). Η εξάρτηση συνιστά αόριστη νομική έννοια, υποκείμενη σε αναιρετικό έλεγχο

II. Νομικά ζητήματα/προβλήματα ανακύψαντα ή δυνάμενα να ανακύψουν στην πράξη

Το στοιχείο της εξαρτήσεως, ως αναγκαίο συστατικό στοιχείο της συμβάσεως εξαρτημένης εργασίας μπορεί να προκαλέσει αμφισβήτηση ως προς το νομικό χαρακτηρισμό της συμβάσεως ως αφορώσας, δηλαδή, στην παροχή εξαρτημένης εργασίας ή (ως αφορώσας) στην παροχή ανεξαρτήτων υπηρεσιών, κυρίως σε περιπτώσεις συμβάσεων παροχής υπηρεσιών από πρόσωπα τα οποία, είτε λόγω του επαγγέλματος και της ειδικό-

τητας, είτε λόγω των ειδικών επιστημονικών/επαγγελματικών γνώσεών τους, αναπτύσσουν πρωτοβουλία κατά την εκτέλεση της εργασίας τους.

Τούτο, ειδικότερα, συμβαίνει σε συμβάσεις παροχής υπηρεσιών από ιατρούς, μηχανικούς (πολιτικούς ή και μηχανολόγους), λογιστές, συμβούλους επιχειρήσεων, φοροτεχνικούς, κ. α. , καθώς και σε συμβάσεις παροχής υπηρεσιών από πρόσωπα τα οποία προωθούν τα προϊόντα/υπηρεσίες του εργοδότη τους εκτός του τόπου/χώρου όπου έχει την έδρα της η εργοδοτική επιχείρηση, η οποία αδυνατεί, εξ αιτίας αυτών των ιδιαιτεροτήτων, να ασκήσει την αναγκαία εποπτεία/έλεγχο επ' αυτών ως προς τον τρόπο, τον χρόνο και τις εν γένει συνθήκες παροχής της εργασίας τους. Τέτοιο πρόβλημα, όμως, δεν ανακύπτει, όταν ο εργοδότης, εξ αρχής, διατηρεί το δικαίωμά του να καθορίζει μονομερώς τον τρόπο, τους όρους και τις εν γένει συνθήκες παροχής της εργασίας από τον εργαζόμενο.

III. Σχέδιο αγωγής, με την οποία ζητείται να αναγνωρισθεί ότι η συνδέουσα τα διάδικα μέρη συμβατική σχέση είναι εκείνη ας εξαρτημένης εργασίας

«ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΜΟΝΟΜΕΛΟΥΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

αγωγή

Του (ονοματεπώνυμο, ιδιότητα επαγγελματική, διεύθυνση κατοικίας του ενάγοντος)

κατά

Της (επωνυμία εργοδοτικής επιχείρησης, διεύθυνση έδρας της και νόμιμη εκπροσώπησή της)

Με σύμβαση η οποία κατηρτίσθη εγγράφως μεταξύ εμού και της αντιδίκου επιχείρησης Χ, την (ημεροχρονολογία), στην (τόπος κατάρτισεώς της), προσελήφθη από την εναγομένη, με την ειδικότητα του οφθαλμιάτρου και ανέλαβα την υποχρέωση να παρέχω τις ιατρικές φροντίδες μου - διαγνωστικές και θεραπευτικές - στα ιατρεία ή πολυϊατρεία αυτής, κείμενα στην (τόπος), σε ασφαλισμένους της, σύμφωνα με τους κανόνες της ιατρικής δεοντολογίας και της ιατρικής επιστήμης και τεχνης και μέσα στα πλαίσια των λειτουργικών ρυθμίσεων και διαδικασιών που ισχύουν στα ιατρεία και πολυϊατρεία της αντιδίκου, συνεργαζόμενος αρμονικώς με το λοιπό προσωπικό των ιατρείων και πολυϊατρείων αυτής.

Με την ανωτέρω γραπτή σύμβασή μου συμφωνήθηκε, επίσης, η παραμονή μου στα ιατρεία ή πολυϊατρεία της αντιδίκου για τρεις (3) τουλάχιστον ώρες κάθε ημέρα, κατά τη διάρκεια των οποίων θα εξέταζα τους ασφαλισμένους της, προσερχόμενους σε προκαθορισμένο εκ των προτέρων χρόνο επισκέψεως και με προκαθορισμένο πρόγραμμα.

Ο αριθμός των ασφαλισμένων τους οποίους θα εξέταζα κάθε ημέρα, στον κατά τα ανωτέρω καθορισμένο χρόνο, συμφωνήθηκε από κοινού, με βάση τα επιστημονικώς παραδεδεγμένα και την ιατρική δεοντολογία και πρακτική, σε δώδεκα (12) κατά μέσο όρο. Ο αριθμός δε αυτός απετέλεσε την βάση για τον καθορισμό της ημερήσιας αμοιβής-αποζημιώσεώς μου, η οποία προσδιορίζεται αναλυτικότερα κατωτέρω.

Επίσης, συμφωνήθηκε και καθορίσθηκε με την ως άνω σύμβαση μου, ότι για την παροχή ιατρικών φροντίδων θα ελάμβανα ως ημερήσια αμοιβή-αποζημίωση το ποσό των 40 ευρώ

ανά ώρα, καταβαλλόμενο στο τέλος εκάστου μηνός, μετά από έκδοση και κατάθεση στην αρμόδια οικονομική υπηρεσία της αντιδίκου αντίστοιχης Αποδείξεως Παροχής Υπηρεσιών.

Επί πλέον συμφώνησα με την εναγομένη, ότι την ανωτέρω αμοιβή-αποζημίωση θα εδικαιούμην, ακόμη και εάν δεν θα παρείχα τις ανωτέρω υπηρεσίες μου λόγω συνδρομής ανωτέρας βίας, καθώς και για οποιονδήποτε άλλο λόγο ο οποίος θα αφορούσε την αντίδικο, καθώς και ότι πέραν της ανωτέρω αμοιβής-αποζημιώσεως, καμμία άλλη αμοιβή θα εδικαιούμην από την αντίδικο-εργοδότηριά μου, εφ' όσον το ύψος αυτής είχε καθορισθεί από τον αριθμό των καθ' ημέραν εξεταζομένων εργαζομένων της και όχι από το χρόνο παραμονής μου στα ιατρεία της.

Επειδή, εν όψει των ανωτέρω πραγματικών περιστατικών, είναι προφανές ότι η συμβατική μου σχέση με την αντίδικο ήταν εκείνη της συμβάσεως εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου μερικής απασχολήσεως. Και τούτο, διότι με την καταρτισθείσα μεταξύ εμού και της εναγομένης ως άνω σύμβαση, ανέλαβα την υποχρέωση να παρέχω τις προπεριγραφείσες υπηρεσίες μου σε ορισμένο τόπο και για ορισμένες ώρες κάθε ημέρα, τις οποίες καθόριζε η αντίδικο (έστω και μετά από προηγούμενη συνεννόηση μαζί μου), η οποία είχε το δικαίωμα να με ελέγχει, εάν παρείχα τις ως άνω υπηρεσίες μου στον συγκεκριμένο τόπο και κατά τον καθορισμένο χρόνο, χωρίς να ασκεί επιρροή ο τρόπος υπολογισμού της αμοιβής μου, καθώς και ο χαρακτηρισμός της αμοιβής μου αυτής ως αποζημιώσεως, ή ακόμη το γεγονός ότι εγώ, ως επιστήμων ιατρός, ανέπτυσσα πρωτοβουλία ως προς τον τρόπο παροχής των αμιγώς ιατρικών υπηρεσιών μου.

Επειδή στον εργασιακό χώρο της αντιδίκου υπήρχε και εφαρμόζετο, στις σχέσεις της με το προσωπικό της, εσωτερικός κανονισμός προσωπικού, ο οποίος προέβλεπε την, μετά την πάροδο ορισμένου χρόνου από της προσλήψεως των εργαζομένων της, ένταξη αυτών στο τακτικό (μόνιμο) προσωπικό της και την μισθολογική τους κατάταξη σε μισθολογικά κλιμάκια βάσει της στάθμης σπουδών τους και του χρόνου υπηρεσίας τους.

Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, αρνούμενης της εναγομένης να με εντάξει στο τακτικό (μόνιμο) προσωπικό της και παρ' όλες τις μέχρι σήμερα οχλήσεις μου, έχω το δικαίωμα να ζητήσω, αφ' ενός μεν την διάγνωση της υποχρέωσής της να με εντάξει στο μόνιμο προσωπικό της και στο ανάλογο, βάσει των τίτλων σπουδών μου και της μέχρι σήμερα προϋπηρεσίας μου σε αυτήν, μισθολογικό κλιμάκιο και αφ' ετέρου την καταδίκη της να μου καταβάλει τις εντεύθεν προκύπτουσες μισθολογικές διαφορές, τόσο από την μετατροπή της συμβάσεώς μου από μερικής, σε πλήρους απασχολήσεως, όσο και από την ένταξη μου στο οικείο μισθολογικό κλιμάκιο.

(ακολουθεί η ανάλυση των ως άνω μισθολογικών διαφορών)

Επειδή η παρούσα αγωγή μου είναι νόμιμη και βάσιμη.

Αιτούμαι

Να γίνει δεκτή η παρούσα αγωγή μου.

Να αναγνωρισθεί ότι η συμβατική σχέση η οποία με συνδέει με την εναγομένη, είναι εκείνη της συμβάσεως εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου. Να υποχρεωθεί η εναγομένη να με εντάξει στο μόνιμο προσωπικό της και στο (δείνα) μισθολογικό κλιμάκιο. Να υποχρεωθεί να μου καταβάλει, λόγω μισθολογικών διαφορών από την ανωτέρω ένταξη μου, το συνολικό

ποσό των (* ευρώ- αριθμητικώς και ολογράφως), με το νόμιμο τόκο υπερημερίας, από του τέλους εκάστου μηνός του επιδίκου διαστήματος, μέχρις ολοσχερούς εξοφλήσεως μου. Να κηρυχθεί η εκδοθησομένη απόφαση του Δικαστηρίου σας προσωρινώς εκτελεστή, και

Να καταδικασθεί η εναγομένη στην εν γένει δικαστική μου δαπάνη και στην αμοιβή του πληρεξουσίου μου δικηγόρου.

Αθήνα.....

Ο πληρεξούσιος δικηγόρος»

IV. Τρόπος προβολής αγωγικών ισχυρισμών

α) Ο ενάγων εργαζόμενος οφείλει, για να είναι η αγωγή του ορισμένη, κατ' άρθρο 216 παρ. 1 εδ. β' ΚΠολΔ, πέραν των στοιχείων τα οποία αφορούν τον τόπο και τον χρόνο κατατίσεως της συμβάσεώς του και το είδος αυτής ως αορίστου ή ως ορισμένου χρόνου, να αναφέρει επίσης τον συμφωνηθέντα μισθό του και το είδος/αντικείμενο της παρασχετέας εργασίας του ή υπηρεσιών του.

Οφείλει, επίσης, να αναφέρει-περιγράψει τις συνθήκες παροχής των υπηρεσιών του, μνημονεύοντας συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά, αφορώντα αφ' ενός μεν το τρόπο παροχής της εργασίας/υπηρεσιών του και αφ' ετέρου τον τρόπο ασκήσεως, εκ μέρους του εργοδότη του, ελέγχου και εποπτείας επ' αυτού, όπως λ.χ. , ότι παρείχε την εργασία/υπηρεσίες του υπό ελεγχόμενο ωράριο εργασίας, ότι δεν μπορούσε να απουσιάσει από την εργασία του ή να αποχωρήσει πριν από την λήξη του ωραρίου του χωρίς την άδεια/έγκριση του εργοδότη του, ότι εδικαιούτο να λάβει τις συμφωνηθείσες αποδοχές του και σε περίπτωση δικαιολογημένης απουσίας του ή σε περίπτωση αδυναμίας του εργοδότη να αποδεχθεί τις υπηρεσίες του, κ. α.

Κατά την προφορική συζήτηση της αγωγής του στο ακροατήριο του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου, όπου δεν είναι υποχρεωτική η κατάθεση έγγραφων προτάσεων, οφείλει (και εάν ακόμη καταθέσει έγγραφες προτάσεις επί της έδρας του Δικαστηρίου) να προτείνει/προβάλει και συνοπτικώς (πλην όμως σαφώς) αναπτύξει προφορικώς (επί ποινή, άλλως, απορρίψεως τους ως απαραδέκτους) τυχόν αυτοτελείς πραγματικούς ισχυρισμούς του, οι οποίοι δεν περιέχονται στο δικόγραφο της αγωγής του και μπορούν παραδεκτώς να προταθούν και κατά την συζήτηση της αγωγής του, όπως λ.χ. τυχόν περιορισμό του χρηματικού-καταψηφιστικού αιτήματος της αγωγής του (εν όλω ή εν μέρει) σε αναγνωριστικό (προκειμένου να απαλλαγεί της υποχρεώσεως καταβολής τέλους δικαστικού ενσήμου), τα επικαλούμενα και προσκομιζόμενα, αποδεικτικά των αγωγικών του ισχυρισμών, έγγραφα (εάν δεν καταθέσει έγγραφες προτάσεις), τυχόν πρόθεση του να εξετάσει μάρτυρες μετά το πέρας της ακροαματικής διαδικασίας (πέραν του εξετασθησομένου ενώπιον του Δικαστηρίου)ενώπιον Ειρηνοδίκου ή Συμβολαιογράφου (αλλά μόνον για την αντίκρουση ισχυρισμών οι οποίοι προτάθηκαν το πρώτον από τον αντίδικο του κατά την προφορική συζήτηση της αγωγής του. Πρβλ. άρθρα 591 παρ. 1 εδ. δ' και 671 παρ. 1 ΚΠολΔ). Και τούτο,

προκειμένου οι ως άνω ισχυρισμοί του να καταχωρηθούν, επιμέλεια και μερίμνη του γραμματέως του Δικαστηρίου, στα υπ' αυτού τηρούμενα έγγραφα πρακτικά της δίκης.

Σημειώνεται ειδικώς, στο σημείο αυτό, ότι η καταχώρηση των ως άνω ισχυρισμών στα υπό του γραμματέως τηρούμενα πρακτικά τα οποία αυτός τηρεί κατά την διάρκεια της επ' ακροατηρίου προφορικής συζητήσεως της αγωγής, αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση του παραδεκτού αυτών. Γι' αυτόν δε τον λόγο κρίνεται σκόπιμο, όπως οι διάδικοι, πέραν της ως άνω προφορικής προβολής/αναπτύξεως των ως άνω ισχυρισμών τους, να τους έχουν (*εκ των προτέρων*) καταγράψει συνοπτικώς σε έγγραφο, το οποίο, μετά την προφορική ανάπτυξή τους, να εγχειρίζουν στον γραμματέα της έδρας του Δικαστηρίου, ώστε, δια του τρόπου τούτου, να διασφαλίζεται το παραδεκτό και νόμιμο της προβολής τους.

β) Ο εναγόμενος εργοδότης, αποκρούων την ως άνω κατ' αυτού αγωγή, κατά την έναρξη της ενώπιον του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου προφορικής διαδικασίας, δηλ. προτού το Δικαστήριο αρχίζει την εξέταση των μαρτύρων των διαδίκων μερών, οφείλει, και αυτός (*επί ποινή, άλλως, απορρίψεως τους ως απαραδέκτων*) να προτείνει/προβάλει τυχόν ενστάσεις του, κατά τρόπο συνοπτικό μεν, πλην όμως σαφή και ορισμένο. Και τούτο, για τον αυτόν ως άνω λόγο, δηλ. για να καταχωρηθούν στα, υπό του αρμοδίου γραμματέως του Δικαστηρίου, τηρούμενα έγγραφα πρακτικά της δίκης, οπότε, βεβαίως, κρίνεται σκόπιμο και ο εναγόμενος, πέραν της ως άνω προφορικής προβολής/αναπτύξεως των ως άνω ισχυρισμών του, να τους έχει (*εκ των προτέρων*) καταγράψει συνοπτικώς σε έγγραφο, το οποίο, μετά την προφορική ανάπτυξή τους, να εγχειρίζει στον γραμματέα της έδρας του Δικαστηρίου, ώστε, δια του τρόπου τούτου, να διασφαλίζεται το παραδεκτό και νόμιμο της προβολής τους.

Επισημάνση: Η τυχόν αοριστία της αγωγής, ή επί μέρους κεφαλαίου/κονδυλίου της, ή άλλο απαράδεκτό της, το οποίο το Δικαστήριο οφείλει εκ του νόμου να λάβει υπ' όψιν του και αυτεπαγγέλτως, καθώς και η γενική ή και η αιτολογημένη άρνηση της αγωγής, δεν αποτελούν ενστάσεις, ούτε αυτοτελείς πραγματικούς ισχυρισμούς, γεγονός το οποίο σημαίνει, ότι δεν είναι δικονομικώς αναγκαία η προφορική, προβολή τους, ώστε να καταχωρηθούν στα οικεία πρακτικά της δίκης.

β. Ο ορισμένος ή αόριστος χρόνος της διάρκειας της

Ι. Νομική θεωρία συνοπτικώς:

Η σύμβαση εργασίας, με βάση το στοιχείο της διάρκειας της, μπορεί να είναι αόριστου ή ορισμένου χρόνου. Το πρώτο συμβαίνει όταν δεν έχει προκαθορισθεί το χρονικό σημείο της λήξεώς της, ενώ το δεύτερο, όταν συμφωνείται η λήξη της σε ορισμένο χρονικό σημείο στο μέλλον ή με την επέλευση κάποιου μελλοντικού γεγονότος.

Οι συνηθέστερες, στην πράξη, μορφές συμβάσεων εξαρτημένης εργασίας ορισμένου χρόνου είναι οι εξής:

1. Η σύμβαση εργασίας υπό δοκιμή,